

JESUS-EN BIOTZ MAITEAREN DEBOZIOA

I

1. Jakin-gabez, zer dan debozioa, asko arkitzen dira, birtutez beterik zeruan sartzeko daudela, uste dutenean, bekatuaren-loiean sartuak. Ezta debozioa, debozioa dala askok uste dutena. Zenbaitek uste dute, debozioa dala noizean beñ barutzea. Askoren ustea da bere otorduetan ezpada, ezer ez artzea, ta orduan ere jan-edanean labur gelditzea, debozio andia dala. Maiz konfesatzen diranak, egunean Meza bat entzuten dutenak, zenbait itzezko-otoitz, edo orazio esan oi dituztenak, edo eguneroko Errosarioa uzten ez dutenak, debozioz urtzen daudela, uste dute. Orobat uste-du marabedi-zenbait, bizi-deiño, edo ill-ondoan, bearrean dagoenari ematen diozkanak.

2. Onelako gauzak egiten dituztenak, arki-ditezke debozioz heterik, eta bizitza on batean sartuak; bai ta bizitza gaiztoan ere, ta deboziorik gabe: bada debozioaren estalki, ta azalak dira askotan, onak diruditen gauzak; eta azal ta estalki utsak badira, zerurako ez dira onak, edo eztira zeruan sartuko diran gauzetatik.

3. Barren beroa, edo aserrea dadukanaren baruak birtutearen estalki edo azalak dira; baiña azal edo estalki utsak. Lagunaren bizitza ta lanak itzez ta murmurazioz zikintzen ari denaren jan-edan laburrak, iduri oneko gauzak dira, baiña debozio garbiarekin, ekustekorik ezutzen gauzak. Diran *Abe María*, Meza entzuute ta konfesioak, biotz zikiñean arkitzen diran konfesio, Meza ta *Abe Mariak* dira, utzi artean bekatuak eta bekatuaren bideak. Nai adiña gauz-on zuk egiñagatik, oarturik bizi ezpazera, oroitzapen lizunen, begiratze ariñ, bear eztiran sartu-ateratze, danza, jostatze ta onelako gauzen artean, bekatuaren katez lotua dadukazu biotza, edo kate orien billa zabilta. Zer nai emanagatik bearrean dagoenari, ematen ezpadiozu berea bakoitzari, ta Jainkoari zor diozun amorea, bizi bearco dezu beti, dezun debozioagatik, erre ta urturik infernuaren erdian.

4. Ezta bada ez, bear den debezioa ichura, edo arpegi oneko edozein gauza egitea. Arpegiko larru edo prinz ederra erakusten duten askok, barren ustel edo galdua iduki oi dute: ta debotoak diruditen, edo irudi oneko gauzak egiten dituzten zenbait, deboziorik ez duen biotzarekin arkitzen dira; ta Ebanjelioko Fariseoa. bezain utsak.

5. Sartu zan bein ausardi andiarekin Elizan Fariseoa; ta asi zan Jainkoari esaten: «eskerrak zuri, nere Jaun ta Jabe andia; bada eznaiz ni, beste asko, ta bazter artan dagoen gizon-ura bezelakoa: ez det nik seigarren mandamentua urratzen; ez diot inori berea kentzen; ta ez det, zuzen ez dabillan gauzarik egiten: egiten ditut, bear bezela, nere amarrenak, eta bitan barutzen naiz asteoro. Debototzat zedukan bere burua, baiña deboziorik gabeko gizatza arro bat zan Fariseoa. Askozala uste-zuen, deboto, ta Jainkoaren adiskide izateko, seigarren mandamentuaren kontrako loietik urrun-ibiltzea, nori berea uztea, amarrenak egitea ta barutzea; baiña bere baru-amarren, bere garbiro, ta inori gaitzik egingabe-bizitzeak, etzuten bere antuste ta soberbiatik atera. Bere debozio guziarekin galdu zan azkenean; zeren aren debozio guzia debozio-azala zan.

6. Ura bezela gal-ez-ditezen, gauz onak egitendituztenak, eta Jesusen Biotzaren debozioa artu duten, edo artzeko daudenak, adierazi nai diet, zer den egiazko debozioa. Egiazko debozioa da *Jainkoak nai duena egiteko, ziñezko gogoarekin bizitzea*. Ala diote Santu ta Doktore debozioaren gaiñean itzezin dutenak.

7. Bi gauza eskatzen ditu egiazko debozioak, lenbizikoa, *biotzaren garbitasuna*; bigarrena: *gauz onak gogotik, eta maiz egitea*, edo, *egin bear diraneko, prest egotea*.

8. Egiazko debozioa duenak, bear du *barren edo biotz garbia*. Biotza bekatuz zikindua dadukanak, eziñ iduki dezake, Jainkoak nai duen guzia egiteko benazko edo ziñezko gogoa: bada onelako gogoa duenak, ez daduka Jainkoa aserre; ta aserre daduka, bekatu gabe bizi denak. Bear du, bada, lenbiziko lekuan, deboto izateko, bekatu mortalik-gabe egon; ta egon bear du, bekatu berrien bide edo okasiotik iges-egiteko asmoan.

9. Bekaturik-gabe arkitzea zu, ez da asko, deboto izateko; hada bekatu gabe arkitzen da bataiatu dagoen aurra; bai-ta, bizitza gaizto baten buruan ongi konfesatu dena, ta gauza onetarako alfernagi arkitzen den edozein ere; ta ez au, ta ez aur ura dira debotoak; bada onek ezta gauza onik egiten, ta ark egiten du neke andiarekin, ta

debozioa duenak, egiten ditu gauza onak maiz, eta orrenbat nekegabe.

10. Ez det orregatik esan nai, deboto denak, egiten dituela gauza guziak gogotik, eta nekerik gabe; ez; nori-nai adiña kostatzen zaio, zenbait aldiz beintzat, deboto danari au, edo ura, edo gauzaren batzuek egitea. Baina onen, ta bizitza gaizto baten ondoan, Jainkoagana itzuli den, edo modu erdi otz, erdi-epel batean bizi denaren artean arkitzen da, ollo ta miruaren artean, arkitzen den diferentzia.

11. Olloa ezin bestez egatzen da; ta egatzen denean ere, bereala nekatzen da, ta lurrera dator: baiña mirua geinean egaan dabill, ta aizez-aize. Olloa egaan asiagatik, guchi goratzen da. Mirua, lurra uzten duenean, goratzen da zeruaren edo aizearen erdiraiño. Olloak, egaan dabillean, erabilliz, urratu nai dituela dirudi, dituen-luma ta ezurrak, ta soiñuz urratzen ditu bazterrak. Miruari joan oi zaizka aizegaiñean ordu osoak, noizean beñ luma bat edo beste baizik erabilligabe; ta dirudi, neka-ez-dediñ, aizeak artzen duela bere besoetan, ta daramala, nai duen alde ta bazterretara. Egia da, ez dala beti onen aiña ibiltzen egaan, edo egaka mirua ere, bada aize gogor, edo biziren bat urratu bear duenean, nai duen lekura joateko, ongi nekatzen da. Onelako aldietan aizeak zenbait bider garaitzen du mirua, ta azkenean, ezpada beñ-saieska, edo zearka, beñ-inguruka, ta beti lepoa bultzatuz, ta dituen luma ta gorputz guziarekin alegiña aizearen-kontra-eginez, ez da nai-duen lekuratzen.

12. Orobat gertatzen zaie graziaren zeruan, edo aizean dabiltzanei; batzuek nekez goratzen dira lurretik, eta laster edo fite lurrertzen dira; goratzen diranetan asko nekatzen dira; ta gelditzen dira lanerako gogorik gabe. Nekatzen diranetan, ez dira bakarrik nekatzen; nekatzen dituzte, dituzten lagunak. Beste batzuek maiz uzten dute, edo sarritan lurra; ta dirudi, ezdutela onik, non ta zeruan ez dabiltzan; ta dabiltzan geinetan, ezpalebiltza-bezain aiña, ta erraz ibilli oi dira; baiña ez beti; bada badituzte oek-ere noizean beñ beren neke lanak.

13. Esan dezagun, nork-nai adi dezakean bezela. Meza bat entzuteak, Errosario batek, baruak, edo konfesioak asko nekatzen ditu batzuek. Orietatik edozein egiten dutenean, arkitzen dira egur igar bat-bezain idorrek, edo leorrek; eta gelditzen dira, orrelako gauzak egiteko gogorik-gabe. Egiten badituzte berriz, izaten da eziñ bestez, ta debozioaren intzik biotzean ez dutela; edo egiten dituzte esanarren-ustez, ta konfesoreari edo norbaiti burua autsi-ezkero.

14. Badira ongi bizi-diranetatik zenbait, kasi nekerik-gabe onelako, ta beste gauz asko egiten dituztenak; gauz onetarako jaiok diruditenak; orietan daudenean baizik, onik ez dutela, diruditenak; eta beren atsegiñ ta gusto-guzia birtutean arkitzen dutenak. Onelakoak egiten dute deboziozko biritza. Baiña izan oi dituzte oek ere beren aldeak, eta ordu illunak; eta askotan nola ez dakitela. Batzuetan gordezten zaie Jainkoak, ta gelditzen dira gauza onerako batere gogorik-gabe; ta, egiten dutenean borcha gauzaren bat, gelditzen zaie biotza igartua-bezela. Ez da au, daramaten nekerik andiena; andiagoa da, ekusi oi duten bezala, beren biotza ikustea, asmo ta tentazio gaiztoz betea. Orduan daude, Jainkoak bere eskutik utzi, ta etsaiak garbitu dituelako beldur andi batekin: ta, edozeiñ gauz on egifiagatik, ez dute arkitzen negar, ta nekea-baizik, eta ura egitean, aitzen zaizte dituzten indarrak.

15. Baiña zorioneko nekea da onelako nekea. Zeinbat geiago nekatzen diran gauz-onetan, ongi bizi diranak, ainbat geiago irabazten dute; ta dute debozio ohea. Jainkoak graziaren-eztian bustitzen ditueanean, artu bear diran lan-nekeak, nork-nai artzen ditu gogotik: baiña orduan Jainkoak egiten du geiena, ta ez guri orrenbat esker. Esker guri, bakarrik bezela uzten gaituenean nekearen azpian, ta biotz eta barren guzia igartua bezela, ta graziaren ezti guchirekin dadukagula egiten ditugunean, egin bear ditugun gauzak.

16. Emen lurrean ere edozeiñek artzen ditu gogotik, eta egiten ditu Erregeen echeetako egiteko onorezkoak edo andiak: baiña soldaduz beterik dagoen erri bat artu, edo su-gar-ezpaten artean sartu bear denean, ezta edozeiñ sartzen gogotik; eta edozeiñek ezagutzen du, geiago irabazten duela Errege-rekiko, bere biziaz etsirik, su-burnien artean ta perill-andietan dabillenak, dabillenak baiño, guziak nain dituzten jauregiko egitekoetan. Atsegiñ ta gustoz-beterik egiten ditueanean batek Jainkoaren-gauzak egiten ditu nork-nai gogotik Errege andi baten echeko egitekoak egiñen litukean bezela: orrelako atsegiñik biotzean ez-duela egiten dituena, etsaien artean dabill, neke andietan arkitzen da, ta egiten du bere Errege andiak geiago estimatzen duen gauza bat. Onek ez du, zenbaitek bezela, eztizko, edo atsegiñ utsezko deboziorik; baiña badu, asko ta asko irabazteko bidea ematen dion debozioa.

